

A Magyar Szállodák és Éttermek Szövetségének állásfoglalása a Turizmusról és vendéglátásról szóló törvényről

Az MSZÉSZ örömmel fogadja a Turizmusról és vendéglátásról szóló törvényt, különös tekintettel az ágazat nemzetgazdaságban, a munkahelyteremtésben betöltött szerepére, annak interszektoralis jellegére. Egyetértünk az előterjesztés céljával, amely szerint a turizmus és vendéglátás törvényi szabályozása kivételre kerül a kereskedelmi törvény hatálya alól, azt önálló ágazati törvényben szabályozzák.

Szakmai álláspontunkat, észrevételeinket, javaslatainkat az alábbiakban foglaljuk össze:

1. Az I. Fejezetben az Értelmező rendelkezések között az ABC sorrendben felsorolt fogalmaknál javasoljuk annak megfontolását, hogy azokat fontossági sorrendben, az „általánostól az egyesbe” rendezzék. Pl.: **Turizmus** – egészségturizmus – falusi turizmus – ifjúsági turizmus ... vagy **Vendéglátás** – vendéglátóipari termék – vendéglátó szolgáltatás – vendéglátó üzlet, stb. Emellett javasoljuk az értelmezések körét a „turisztikai termék” fogalmával kiegészíteni (azon szolgáltatások összessége, amelyek döntően a vonzerőn alapulnak, s amelyek alapvető célja a turista szükségleteinek teljes körű kielégítése).
2. A II. Fejezetben A turizmussal és vendéglátással kapcsolatos állami feladatok 3. §-ában javasoljuk nevesíteni, hogy „A nemzeti turisztikai desztináció menedzsment szervezet” az maga az MT Zrt, amely országos szinten az állami turisztikai és marketing feladatok egyedüli felelőse bel- és külföldön.
3. A IV. Fejezetben kerül meghatározásra a TDM-ek felépítése, működése, feladatainak meghatározása, azok finanszírozása. A TDM-ek finanszírozása a helyi önkormányzatok által beszedett idegenforgalmi adótól függ. Tekintettel a TDM-ek szerteágazó feladataira, nem tartjuk megnyugtatónak, hogy a költségvetési támogatást nem normatív alapon határozzák meg, hanem az az éves állami költségvetés függvénye. Kevésnek tartjuk továbbá a helyi és a régiós TDM-ek részére a helyi idegenforgalmi adó összegéhez igazodó költségvetési hozzájárulás 10-15%-át biztosító hozzájárulást. Azt javasoljuk, hogy a különböző szinten jelentkező feladatoknak az IFA-ból és a hozzá kapcsolódó állami hozzájárulásból történő finanszírozását ismételten gondolják át, hogy a források elosztása a turisztikai feladatokkal arányos legyen. Attól tartunk, ha a törvény nem rendel elegendő forrást a térségi TDM-ek részére, azok előbb-utóbb működésképtelenek lesznek. Azt javasoljuk, hogy a helyi TDM-ek számára a képződő önkormányzati IFA-bevételek és hozzájuk kapcsolódó költségvetési támogatások 15%-át, a térségi TDM-ek számára 10%-át, a régiós TDM-ek számára ugyancsak 10%-át rendeljék. Fontosnak tartjuk azt is, hogy lehetőség szerint minden év januárjában rögzítsék a turisztikai célokra rendelkezésre álló forrásokat, hogy a turizmus sikeres promócióját időben el tudják végezni. Arra is szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy az IFA felhasználásának szabályozása – bár

kísérletet tettek arra – még mindig túl általános, azaz az önkormányzatoknak továbbra is lehetőségük van arra, hogy az IFÁ-t, annak költségvetési kiegészítését ne csak turisztikai célra használják.

4. Az V. Fejezetben 14. § (4), illetve 15. § (3), stb. pontokban megjelenik a „turisztikai hatóság” fogalma. Ennek definiálása szükséges.
5. Ugyancsak az V. fejezetben meghatározzák a konferenciaszervező, a lovas szolgáltató tevékenység folytatásának személyi feltételeit, de nem határozzák meg ugyanezt a szálláshely szolgáltatásnál. Javasoljuk, hogy minden turizmussal kapcsolatos tevékenységre vonatkozóan írják elő az elvárt iskolai végzettséget, gyakorlati időt, stb.
6. Az V. Fejezet 2. pontjában foglalják össze „A turisztikai szolgáltatási tevékenységekre vonatkozó sajátos követelményeket”. Ezek között a 17. § vonatkozik a szálláshely szolgáltatásra. Tekintettel a szálláshely szolgáltatás – s ezen belül a szállodaipar – meghatározó szerepére a turizmus fogadási feltételeiben, a turizmus bevételeiben, javasoljuk ennek feltételeit külön fejezetben, részletesebben meghatározni.
7. Az V. Fejezet 3. pontja „A vendéglátó tevékenységre vonatkozó sajátos követelményeket” foglalja össze. A 21. § (1) utal a „vendéglátó hatóságra”. Javasoljuk definiálni, mi „a vendéglátó hatóság”? Hol helyezkedik el? Melyek a feladatai, stb.
8. A vendéglátó tevékenységnél (5) előírják a „vásárlók könyvét”. Nemzetközi gyakorlatban ennek használata jószerivel ismeretlen. Javasoljuk ennek megszüntetését, s úgy a szállodák mint vendéglátó üzletek esetében korszerű panaszkezelési rendszer bevezetésének előírását.
9. Amennyiben létrejön a törvénytervezetben megjelölt – számunkra egyelőre ismeretlen – vendéglátó hatóság, javasoljuk, hogy annak honlapján mindazokat a rendeleteket mutassák be, amelyek a vendéglátó tevékenység folytatásához szükségesek. Ugyanez vonatkozik a törvénytervezetben ugyancsak szereplő „turisztikai hatóságra”.
10. Általánosságban hiányoljuk a tervezetből az ágazati szakmai oktatás jelentőségének hangsúlyozását, szabályozását. Fontosnak tartanánk, ha a turizmus egyes tevékenységeinek feltételrendszerei is meghatároznák a szakmai és felsőfokú képzéssel kapcsolatos követelményeket.

Szeretnénk arra felhívni a figyelmet, hogy a Turizmusról és vendéglátásról szóló törvény alapos véleményezésére biztosított időt kevésnek tartjuk. Éppen ezért az MSZÉSZ-nek az a javaslata, hogy a törvénytervezethez beérkező észrevételek összesítését követően ismételt szakmai konzultációra legyen lehetőség az NGM és a szakmai szervezetek között, tekintettel a törvény komplexitására.

Budapest, 2012. február 17.